VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh. Seite 135v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

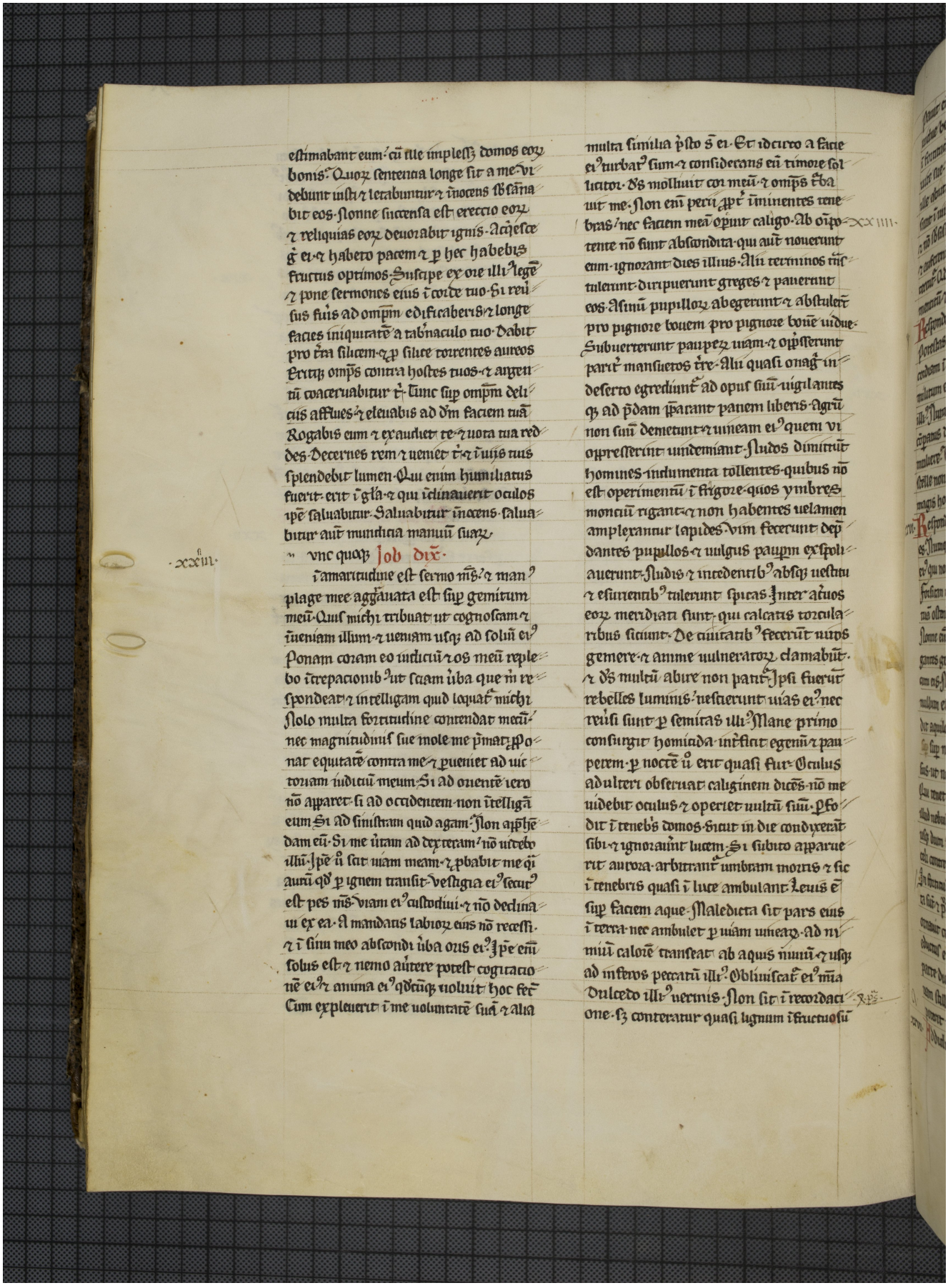

estimabant eum: cū ille implessz domos eoꝝ
bonis. Quoꝝ sententia longe sit a me. Vi
debunt iusti ⁊ letabuntur ⁊ innocens sb̄sanā
bit eos. Nonne succensa est ereccio eoꝝ
⁊ reliquias eoꝝ deuorabit ignis. Acq̄esce
g̃ ei ⁊ habeto pacem ⁊ ꝑ hec habebis
fructus optimos. Suscipe ex ore illi⁹ legē
⁊ pone sermones eius ī corde tuo. Si reu̅
sus fuis ad omp̄m edificaberis ⁊ longe
facies iniquitatē a tabnaculo tuo. Dabit
pro t̄ra silicem ⁊ ꝑ silice torrentes aureos
Erit q̄ omp̄s contra hostes tuos ⁊ argen
tū coaceruabitur t̄. Tunc sup̄ omp̄m deli
cius affluēs ⁊ eleuabis ad d̄m faciem tuā
Rogabis eum ⁊ exaudiet te ⁊ uota tua red
des. Decernes rem ⁊ ueniet t̄ ⁊ ī uiis tuis
splendebit lumen. Qui enim humiliatus
fuerit erit ī gl̄a ⁊ qui īclinauerit oculos
ipē saluabitur. Saluabitur īnocens. salua
bitur aut̄ mundicia manuū suaꝝ.

xxiii. Vnc quoq̄ Job dix̄.

Ī amaritudine est sermo m̄s ⁊ man⁹
plage mee aggrauata est sup̄ gemitum
meū. Quis michi tribuat ut cognoscam ⁊
īueniam illum ⁊ ueniam usq̄ ad soliū ei⁹
Ponam coram eo iudiciū ⁊ os meū reple
bo īcrepacionib⁹ ut sciam u̅ba que m̄ re
spondeat ⁊ intelligam quid loquat̄ michi
Nolo multa fortitudine contendat mecū
nec magnitudinis sue mole me p̄mat. ꝑpo
nat equitatē contra me ⁊ ꝑueniet ad uic
toriam iudiciū meum. Si ad orientē iero
nō apparet. si ad occidentem non ītelligā
eum. Si ad sinistram quid agam. Non app̄hē
dam eū. Si me u̅tam ad dexteram nō uidebo
illū. Ipē u̅ scit uiam meam ⁊ ꝓbabit me q̄i
aurū qd̄ ꝑ ignem transit. Vestigia ei⁹ secut⁹
est pes m̄s. Viam ei⁹ custodiui ⁊ nō declina
ui ex ea. A mandatis labioꝝ eius nō recessi.
⁊ ī sinu meo abscondi u̅ba oris ei⁹. Ipē enī
solus est ⁊ nemo au̅tere potest cogitacio
nē ei⁹ ⁊ anima ei⁹ qd̄cūq̄ uoluit hoc fec̄
Cum expleuerit ī me uoluntatē suā ⁊ alia
multa similia p̄sto s̄ ei. Et idcirco a facie
ei⁹ turbat⁹ sum ⁊ considerans eū timore sol
licitor. D̄s molliuit cor meū ⁊ omp̄s t̄ba
uit me. Non enī perii ꝓp̄t īminentes tene
bras nec faciem meā op̄uit caligo. Ab oīpo xxiiii.
tente nō sunt abscondita. qui aut̄ nouerunt
eum. ignorant dies illius. Alii terminos tr̄as
tulerunt. diripuerunt greges ⁊ pauerunt
eos. Asinū pupilloꝝ abegerunt ⁊ abstulerūt
pro pignore bouem pro pignore bouē uidue.
Subuerterunt pauperꝝ uiam ⁊ oppresserunt
parit̄ mansuetos t̄re. Alii quasi onag̃ in
deserto egrediunt̄ ad opus suū. uigilantes
q̄ ad p̄dam p̄parant panem liberis. Agrū
non suū demetunt ⁊ uineam ei⁹ quem vi
oppresserint uindemiant. Nudos dimittūt
homines. indumenta tollentes. quibus nō
est operimentū ī frigore. quos ymbres
monciū rigant ⁊ non habentes uelamen
amplexantur lapides. Vim fecerunt dep̄
dantes pupillos ⁊ uulgus pauꝑm exspoli
auerunt. Nudis ⁊ incedentib⁹ absq̄ uestitu
⁊ esurientib⁹ tulerunt spicas. Inter ac̄tuos
eoꝝ meridiati sunt. qui calcatis torcula
ribus sitiunt. De ciuitatib⁹ fecerūt uiros
gemere ⁊ anime uulneratoꝝ clamabūt.
⁊ d̄s multū abire non patit̄. Ipsi fuerūt
rebelles luminis nescierunt uias ei⁹ nec
reu̅si sunt ꝑ semitas illi⁹. Mane primo
consurgit homicida. int̄ficit egenū ⁊ pau
perem. ꝑ noctē u̅ erit quasi fur. Oculus
adulteri obseruat caliginem dicēs. nō me
uidebit oculus ⁊ operiet uultū suū. Ꝑfo
dit ī tenebris domos. Sicut in die condixerāt
sibi ⁊ ignorauerūt lucem. Si subito apparue
rit aurora. arbitrant̄ umbram mortis ⁊ sic
ī tenebris quasi ī luce ambulant. Leuis ē
sup̄ faciem aque. Maledicta sit pars eius
ī terra. nec ambulet ꝑ uiam uineaꝝ. Ad ni
miū calorē transeat ab aquis niuiū ⁊ usq̄
ad inferos peccatū illi⁹. Obliuiscat̄ ei⁹ m̄ia
Dulcedo illi⁹ uermis. Non sit ī recordaci xp̄s.
one. s̄z conteratur quasi lignum īfructuosū